

Masarykova univerzita

Fakulta

Obor řízení

Uchazeč

Pracoviště uchazeče

Habilitační práce

Složení komise

Předseda

Členové

Filozofická fakulta

Teorie a dějiny divadla, filmu a audiovizuální kultury

Alessandro Marini, Ph.D.

Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta

Bertolucci, il cinema, la letteratura. Il caso Prima della rivoluzione

prof. PhDr. Margita Havlíčková

Filozofická fakulta, Masarykova univerzita

prof. PhDr. Jan Bernard, CSc.

Akademie múzických umění v Praze

prof. PhDr. Jiří Pelán, Ph.D.

Univerzita Karlova

prof. Mgr. Jiří Špička, Ph.D.

Univerzita Palackého v Olomouci

doc. Mgr. Pavel Skopal, Ph.D.

Filozofická fakulta, Masarykova univerzita

Hodnocení vědecké / umělecké kvalifikace uchazeče

Dr. Alessandro Marini působí jako odborný asistent na Katedře romanistiky na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, disertační práci obhájil v roce 2005 na Univerzitě Karlově, druhý doktorský titul získal na Univerzitě v Sieně v roce 2014 v oblasti komparativních studií literatury, divadla a filmu. 2015 získal habilitaci v Itálii habilitaci v oboru Filmová, fotografická, televizní tvorba a nová média opravňující ho zastávat funkční post docenta na VŠ. Publikoval řadu odborných studií věnovaných italské kinematografii, zejména tvorbě Bernarda Bertolucciho, Piera Paola Pasoliniho a bratrů Tavianiových, vydal dvě knižní publikace (jednou z nich je předkládaný habilitační spis, další dvě knihy připravil editorsky. Jeho studiím se dostalo širokého ohlasu v textech evidovaných v renomovaných databázích.

Závěr: Vědecká / umělecká kvalifikace uchazeče **odpovídá** požadavkům standardně kladeným na uchazeče v rámci habilitačních řízení v oboru Teorie a dějiny divadla, filmu a audiovizuální kultury.

Hodnocení pedagogické způsobilosti uchazeče

Na Katedře romanistiky Univerzity Palackého v Olomouci vyučuje dr. Marini již od akademického roku 1999/2000 a realizoval zde řadu přednášek i seminářů, dovedl k úspěšné obhajobě řadu bakalářských a magisterských prací, v současnosti je školitelem jednoho doktoranda. Kromě toho působil jako pedagog také na univerzitách v Sieně, Florencii a Římě, kde vyučoval dějiny italské kinematografie a dějiny filmu a filmové kritiky.

Závěr: Pedagogická způsobilost uchazeče **odpovídá** požadavkům standardně kladeným na uchazeče v rámci habilitačních řízení v oboru Teorie a dějiny divadla, filmu a audiovizuální kultury.

Hodnocení habilitační práce uchazeče

S ohledem na interdisciplinární charakter předloženého habilitačního spisu byli v trojici oslovených oponentů z univerzit v Římě, Miláně a Udine zastoupeni dva badatelé z oblasti filmových studií a jeden z oblastí literární vědy. Všichni tři se shodli na celkové vysoké kvalitě předložené práce, jeden z oponentů vznesl dílčí kritické námitky, které nicméně nebránily v doporučení kandidáta pro jmenování docentem.

Prof. Roberto Gigliucci oceňuje intertextuální přístup při komparaci filmu Bernarda Bertolucciho *Před revolucí* se Stendhalovým románem *Věznice parmská* a Viscontiho snímkem *Vášeň*. Oponent hodnotí velmi pozitivně také detailní a jemnou analýzu stylu a filmové hudby, kterou kandidát uplatňuje i v dalších svých studiích, zejména těch, které jsou věnovány tvorbě bratrů Tavianiových.

Tomaso Subini zdůrazňuje kvalitu analýzy intermediálních vztahů filmu a literatury a produktivní oživení sémiotické analýzy filmu. S uznáním zmiňuje to, že autor nerezignuje ani na situování Bertolucciho díla do kulturního kontextu, ve kterém vznikalo.

Francesco Pitassio identifikuje klíčové metodologické vlivy předkládaného spisu, tedy především textovou analýzu, výzkum intertextuality, autorské čtení díla či aplikaci konceptu Harolda Blooma „anxiety of influence“ (úzkost z vlivu předchůdců). Marini podle oponenta zdařile analyzuje nástroje, které Bertolucci využívá k tomu, aby si udržel uměleckou autonomii a tvůrčí originalitu ve vztahu k „předchůdci“, Stendhalovi, např. pomocí soudobých konceptuálních rámců neortodoxního marxismu a s poukazem na krizi hegemonických způsobů zobrazení. Oponent na rozdíl od prof. Subiniho upozorňuje na jisté rezervy v situování Bertolucciho díla do širších kulturních a politických souvislostí a na slabinu spočívající v omezeném rozsahu využitých primárních pramenů a ve spíše tradičnějším, ne zcela aktuálním teoretickém rámci. Současně ale vyzdvihuje vysokou kvalitu interpretační práce s intertextuálními souvislostmi.

Závěr: Úroveň habilitační práce uchazeče **odpovídá** požadavkům standardně kladeným na habilitační práce v oboru Teorie a dějiny divadla, filmu a audiovizuální kultury.

Výsledek tajného hlasování komise

Hlasování se uskutečnilo: elektronicky

Počet členů komise		5
Počet odevzdaných hlasů		5
z toho	kladných	5
	záporných	0

Návrh komise

Na základě výsledku tajného hlasování následujícího po zhodnocení vědecké / umělecké kvalifikace, pedagogické způsobilosti a úrovně habilitační práce uchazeče předkládá komise Vědecké radě Filozofické fakulty Masarykovy univerzity návrh **jmenovat uchazeče docentem** v oboru Teorie a dějiny divadla, filmu a audiovizuální kultury.

V Brně dne 04.11.2020

prof. PhDr. Margita Havlíčková

.....